

[H. C. Toft.]

stadig færre og færre antal ejendomme i forhold til det samlede antal ejendomme skal pålægges denne bygningsskat, mens flere og flere ejendomme år for år, nemlig de nybyggede ejendomme, er fritaget for denne beskatning. Det er en forskelsbehandling, som vi mener nu må ophøre.

Det konservative folkeparti har altid ønsket landbrugets produktionsmiddel jorden fritaget for amtsgrundskatter, men det har samtidig været vor opfattelse, at det areal, som landbrugets bygninger, gårdsplads, have m. m. omfattede, skulle beskattes — naturligvis på basis af en højere grundværdi end produktionsjorden — således, at landbruget blev beskattet som andre grundparceller i det pågældende område. Dermed ligestiller man jo også landbrugets grundbeskatning med beskatningen af industriarealer.

Det var regeringens hensigt ved dens tiltræden, at den ville medvirke til, at eksport-erhvervene fik gode muligheder for at investere. Men efterhånden er landbruget jo pålagt stadig stigende omkostninger fra det offentlige. En ejendom på ca. 80 tdr. land har siden 1973 fået forøget de offentligt pålagte udgifter med adskillige tusinde kroner, og vi ved jo, at ministeren sammen med den øvrige regering nu overvejer også at lægge en skat på produktionsbygningerne, måske på forskelsværdien. Jeg ved ikke, hvordan man vil gøre det, men jeg vil gerne her nævne som eksempel, at hvis man beregner den nye skat som en procent af forskelsværdien, så vil en ejendom som den nævnte på 80 tdr. land alt i alt være pålagt forøgede offentlige udgifter siden 1. januar 1973 med 9.500 kr. En ejendom af denne størrelse havde sidste år en samlet arbejdsindtægt for familien på ca. 45.000 kr. Man påregner i år, at den vil stige med ca. 23 pct., hvilket vil sige, at familiens arbejdsfortjeneste skulle blive 55.500 kr. Det vil sige, at det, som det offentlige opkræver, efterhånden næsten bliver af samme størrelsesorden som den øgede indtægt, familien får.

Alle ønsker vel, at vi har så effektive erhverv som muligt, for at de kan konkurrere, og det kræver investeringer, men når det offentlige efterhånden tager så stor en bid, bliver det jo ikke muligt, det bliver i alt fald mere risikabelt for den enkelte at foretage

en sådan investering. Dette er en yderligere baggrund for at være imødekommende over for de forslag, som vi her har fremsat sammen med venstre.

Jeg vil derfor gerne til sidst sige til ministeren, at vel var ministeren afvisende her, men jeg håber, at den argumentation, som jeg her har ført frem på flere af de områder, som den lovgivning, vi her behandler, drejer sig om, vil gøre ministeren mere imødekommende, end han var i sin tale for et øjeblik siden.

Gunnar Jensen: Det er nu tredje gang i denne valgperiode, de to partier fremsætter omtrent det samme lovforslag. Jeg kan roligt konstatere, at der ikke er sket nogen stor omvæltning i de to foreslående partiers stilling, og jeg kan også straks oplyse, at jeg heller ikke har omvendt mig særlig meget i tiden, der er gået siden sidst. Der er ikke nogen grund til at gentage, hvad jeg havde at sige sidste gang disse forslag blev fremsat. Jeg kan henvise til Folketingstidende 1972-73, sp. 1643.

I Statistisk 10 års oversigt fra 1973 er der en tabel over fordelingen af ejendomsskatter til kommunerne. Deraf fremgår det, at i 1961-62 udgjorde ejendomsskatterne til kommunerne 28,3 pct. af kommunens samlede indtægter. 10 år senere, i 1971-72, udgjorde ejendomsskatterne 16,0 pct. af kommunernes samlede indtægter. Andelen er altså nu faldet til $\frac{4}{7}$ af, hvad den var i 1961-62. Det tyder ikke på, at kommunerne har brugt deres selvbestemmelse til at forhøje ejendomsskatterne ud over alle grænser. Nu ved jeg udmærket godt, at det kun er i de senere år, de har haft muligheden, men selv inden for de senere år har der været en faldende tendens i denne procent.

Jeg kan ikke love tilslutning til lovforslagene her ved første behandling, men jeg kan da i hvert fald love, at der skal blive en velvillig behandling i udvalget.

Maigaard: Det er to gamle travere, vi drøfter nu, og det mest interessante ved disse to gamle travere er vel i og for sig, at det radikale venstre heller ikke denne gang er med. Det er svært at finde på noget nyt at sige om dem. Jeg er enig med ministeren og den socialdemokratiske og den radikale ordfører, og jeg synes også, at det, jeg har